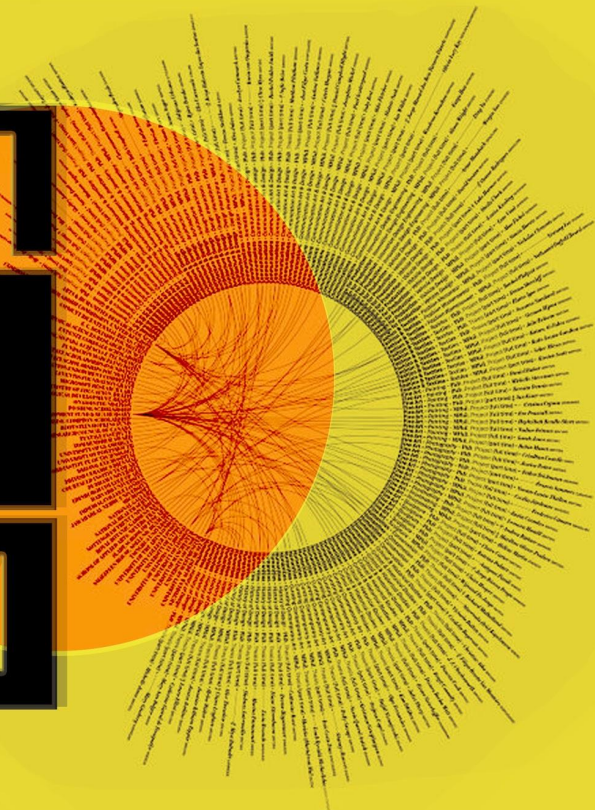

אנילביץ, רמת אליהו

הדיוס ססו ליטר

גליון #3

הרחובות ממריאים לאט

צילומים ברדיוס 100M

מפיקה
נטע רוזנברג
עורכת ראשית
נעה פרידמן
מעצבת גרפית
ומאיירת
ליאור וקסלר
קשרי חוץ והפצה
נחל שלום סולמי
קריאייטיב וקפה
יהל פליוב

כל הצילומים בגליון זה: זיו שטראוס

דבר המערכת

השבוע קיימנו טקס לערב יום השואה יחד עם הסביבה הקרובה. הטקס התקיים ברחבת החנייה המשותפת כשהשכנים יצאו לצפות בטקס מהחלונות וברחוב. איתמר מאנילביץ' 15

(ראיון בהמשך) תרם לנו שיר מרגש ויחד עם אתי לכל השכנים שידליקו בחלונות. אורן מזוז, הבן שגר בשכונה הגיע וקרא בשם אביו את קריאת יזכור.

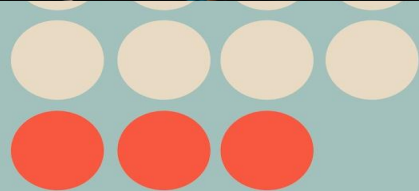
שרנו, קראנו קטעים וסיימנו בשירת התקווה. הטקס היה משמעותי ומרגש לכולנו.

אנחנו מודים לכל מי שלקח חלק.

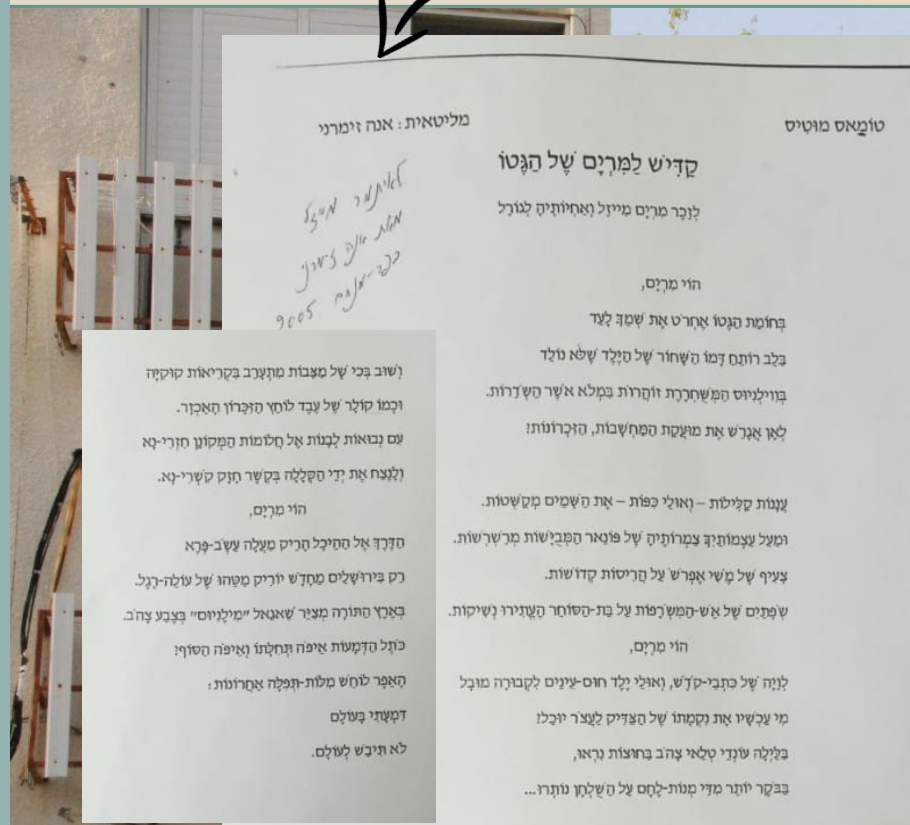
טקס ברחוב אנילביץ'

זולתנו

שיחה בארבע עיניים ומסיכה והפעם: איתמר מייזל, אנילביץ' 15

לשוב בכי של מצבות מתערב בקריאות קוקקה
וכמו קולר של עבד לוחי הנכרוז האכזר.
עם נבואות לבנות אל חלמות המקוון חזיר-יא
ולנצח את נדי הסללה בקשר הנזק קשירי-גי.
הוי מרגיס,
הנדך אל החיכל הריס מעלה עשב-פרא
רק בירושלים מחדש יוריק מסוהו של עלזה-נרל
באנץ התורה מציר 'מילגיוס' בצבע צהוב
כנזל הדמעות איפה תחלתו נאיפה הסוף!
האפר לוחש מלחת-תפלה אחרונות:
דקשתי בעולם
לא תיבש לעולם.

טומאס מוטיס
מליטאית: אנה זימרני
קדיש למרגיס של הגטו
לזכר מרגיס מייזל ואחיותיה לגורל
הוי מרגיס,
בחומת הגטו אחרט את שמך לעד
בלב רותם דמו השחר של הנלד שלא נולד
בוילגיוס הפשחרכת זוהרות במלא אשר השדרות.
לאו אגרש את מוקדת הפחשבות, הנכרונות!
ענות קלילת - נאולי כפות - את השמים מקשטות.
וכעל עצמותיך צמורתיקה של פוגאר הפבלישות מרשךשעות.
צניף של משי אפרש על הריסות קדושות.
שפתים של אש-המשכרות על בן-הסוחר השניירו נשיקות.
הוי מרגיס,
לנה של כתבי-קדש, נאולי נלד חום-עינים לקברה מובל
מי עקשיו את נקמתו של הצדיק לעצור יוכלו
בלילה עונני טלאי צהוב בחוצות נראו,
בבקר יותר מדי מנות-לחם על השלחן נותרו...

איתמר פנה אלינו בקשר לקטע שרצה שנקרא בטקס.
הוא קיבל את הקטע מקרובת משפחה שלו, וכך סיפר:
"נסעתי לפגוש אותה. היא גם מליטא, מוילנה. זה היה
ב-2005/2006 כשקיבלתי את השיר ותמונות של
המשפחה. 'שמע' היא אמרה לי, 'אני תרגמתי שיר
שכתב אחד בשם תומאס מוטיס לזכר דודה שלך. היא
הייתה ילדה בת 18, אומרים שהייתה יפיפיה. לשיר
הוא קרא קדיש למרים של הגטו לזכר מרים מייזל
ואחיותיה לגורל."
איתמר לא הסכים לקרוא בעצמו את הקטע בטקס. "אני
בחיים לא הייתי רגשן, רק בשנים האחרונות לעת
זקנה. השיר הזה נמצא ביד ושם אבל בכל יום זיכרון
אני משתף אותו בפייסבוק."

ספרד מימנה משכנתאות ושכר דירה...

הקורונה משאירה אלפי מובטלים, עסקים קורסים ומשפחות חדשות ירדו מתחת לקו העוני. שמענו שיש מדינות שבחרו לדאוג לאזרחים שלהן, יצרנו קולקציית פוסטרים כדי לתת לממשלת ישראל השראה.

עיצוב גרפי - ליאור וקסלר

קריאייטיב - נטע רודוביץ

ויהל פלויב

עשו זאת בעצמם

מתכון לעוגיות שבקייה

מצרכים:

כוס שמן, כוס מים, 3 כוסות סוכר, חצי לימון, שומשום.

אופן הכנה:

1. מוסיפים בהדרגה קמח עד שנוצר בצק לא דביק
2. נותנים לבצק לנוח חצי שעה
3. מחלקים את הבצק ל4 חלקים
4. לוקחים כל חלק ומרדדים אותו עד לעובי של ס"מ בערך.
5. פותחים את הבצק עם מערוך עד לאורך של 30 ש"מ בערך. וחותכים לרצועות של ס"מ עם סכין.
6. מרתיחים שמן ומגלגלים את רצועות הבצק בתוך השמן הרותח.
7. מניחים במסננת ולאחר מכן במגש כדי שינזל כל השמן.
8. לוקחים 3 כוסות סוכר, 2 כוסות מים, חצי לימון בסיר על הגז. (יודעים שהדבש מוכן אם 2 כפיות נדבקות אחת לשנייה).
9. טובלים את העוגיות בדבש, אפשר למזר שומשום מעל.

יאמי!

אך אחד
לא ידע אדוני..
היא
אלמונית!

העוגיות
משגעות!
מי הכינה
אותן?!

הציור: משתה אסתר, יאן ויקטורס, 1670

יוצאות מהמגירה

מכתב שכתב יהל פליוב לבאי הטקס:

למרוד
הדיכוי על
כל הצורות
והגוונים בהם הוא מופיע. כך כתב:
'אנחנו בתוך הניוון והחלאה היום. בתוך
הזוהמה הזו אנחנו צריכים להילחם.
אסור לשכוח שהמלחמה הכבדה ביותר
היא המלחמה בעצמנו: לא להתרגל, לא
להסתגל לתנאים האלה! מי שמסתגל
מפסיק להבחין בין טוב לרע- הוא
נעשה לעבד. לא משנה מה יקרה זכרו
תמיד: אל תתרגלו! אל תסתגלו! תמרדו
במציאות הזאת!' "

בתאריך 19 באפריל, שחל אתמול
(בשעת הקראת הקטע י.פ.) לפני 77
שנים, מרדכי אנילביץ' וחבריו חברי
הארגון יהודי הלוחם, תנועות הנוער
ושותפים נוספים, החליטו שהם יוצאים
לעשות מעשה שנראה לנו היום כמעשה
מאוד קשה- ניסיון נואש למנוע
מהנאצים לשלח את שארית אוכלוסיית
הגטו לטרבלינקה, או לפחות, ביוזעין
ברור, שמירה על כבודם האנושי ולמות
תוך כדי לחימה, תוך מרד.

אנילביץ' כתב באחד ממכתביו
האחרונים להניכיו למרוד במציאות,

אחת הבעיות הגדולות בגטו ורשה,
מלבד העוני, הרעב, המחלות, הצפיפות
והאימה שהטילו הגרמנים, הייתה חוסר
הידיעה שהתגלגלה לחוסר הבנה של
"מה יהיה?".

הרבה מיושבי הגטו לא רצו להאמין
לשמועות שהתחילו
לפרוס כנפיים כי בסוף הדרך מחכה רק
השמדה. אושוויץ. טרבלינקה. אכן כך
היה ורבים מדרי הגטו הושמדו ועדיין
עד הרגע האחרון-

מי יכל להעלות בדעתו שההשמדה זה
הסוף של הדרך, שאין מוצא אחר
בתוכניות הגרמנים,

מי יאמין לזוועה הזו?

עסקים מקומיים

חוג קריטורות עם ליאור

לומדים לצייר ביחד
ומפתחים את החשיבה היצירתית
הלמידה מתקיימת מהבית
באמצעות תוכנת ZOOM

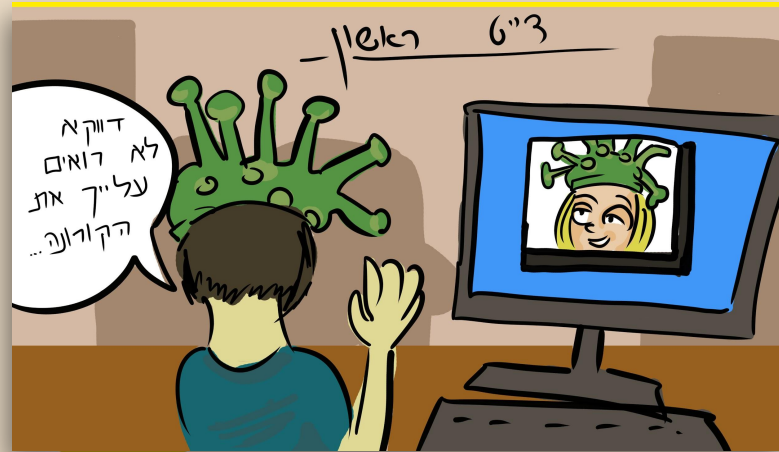
עלות למפגש 50 ש"ח
עלות חודשית 180 ש"ח
ימי ד'ה'

ליאור וקסלד
0528823766

יש לכם עסק מקומי שעובד בזמן הקורונה ורוצים שנפרסם אותו? בכיף! שלחו לנו תמונה:

רוצים להשתתף בפגזין שלנו
"רדיוס מאה מטר"?

צרו קשר!

נחל שלום 0544496569

friedman.noa99@gmail.com

